

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐν ταῦθα κ.
κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12.
Εξ μηνία 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἐτησία δρ. 14.
Εξ μηνία 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-
σία φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

Ἀεὶ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τιὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραβα-
τεὶ τις αὐτοὺς ἢ γενομένην ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόποις ἐναγίον σθαι.
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον Δεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκτοὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένοι καὶ μη-
δαμὼς καταπτόμεναί τινας
βαναύσους ἢ χλευαστικὰς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-
χον Δεπ. 40.

Τέκνον τῆς ἀνομίας ἢ ἀπώλεια.

Ἰδοὺ ἐν πάσῃ αὐτῇ τῇ ἀσχημίᾳ ἐκτυλίσσεται
πρὸ τῶν ὀμμάτων μας πᾶσα ἡ πολιτειακὴ μας
κατάστασις, δωδεκαετία δὲ ὅλη ἀπὸ τῆς μεταπο-
λιτεύσεως συμπληροῦται, καὶ οὐ μόνον οὐδὲ ἐν
πρὸς τὰ πρόσω ἐχωρήσαμεν βῆμα ἀλλὰ καὶ καρ-
κινωδοῦμεν πολιτικῶς καὶ ὁπισθοδρομοῦμεν ἡθι-
κῶς καὶ ὁικῶς. Ἰδοὺ ἀπεδείχθη πασιφανὴς πλέ-
ον ὅτι οὔτε ἡ καταλυθεῖσα τοῦ Ὀθωνος δυναστεία
ἦτο ὁ βράχος, ἐφ' οὗ ἡ πρόοδος τοῦ ἔθνους προ-
σέκοπτεν, οὔτε αὐτὸς ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἦτο ἀνε-
πίδεκτος προόδου καὶ ἀναπτύξεως, οὔτε τὸ Συναγ-
ματικὸν πολίτευμα, ὡς εἶχεν, ἦτο τὸ αἷτιον τῆς
τοῦ ἔθνους στασιμότητος, ἀλλὰ ἐν καὶ μόνον ἦτο
τὸ πραγματικὸν τῆς κακοδαιμονίας αὐτοῦ αἷτιον,
ἡ ἀκαλοσία δηλονότι καὶ ἡ ἐξαχρεΐωσις
τῶν συνειδήσεων τῶν τὰ κοινὰ ἐκάστοτε πραττόν-
των. Ναί, ἐκεῖνοι διὰ τὰ ἴδια ἐχθρὰ, διὰ τὰ ἴδια
συμφέροντα, διὰ τὴν ἰδίαν ἀρχομανίαν, καὶ διὰ τὴν
ἀνόητον καὶ ἀσύγγνωστον φιλοδοξίαν, ἦσαν οἱ τὸν
ἀείμνηστον Ὀθωνα ἐκδιώξαντες. Ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ
τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ πολιτεύματος ἐπιχειρήσαντες,
μόνον καὶ μόνον ὅπως διὰ τῆς καθολικῆς καὶ ἐκ
τῆς καθολικῆς ψηφιοφίας εὐχερέστερον παρανο-
μῶσι καὶ κερδαίνωσιν, ἀναιδέστερον δὲ ἐκπορνεύον-
ται τὴν Ἑθνικὴν συνείδησιν καὶ ἀσεβέστατα ἐμπαί-
ζωσι τοὺς τε νόμους καὶ ὅ,τι ἱερὸν, ὅ,τι ὅσιον, ὅ,τι
ἀγνὸν ὑπελείπετο ἡμῖν. Αὐτοὶ ἐκεῖνοι, οἱ νῦν μὲν
διὰ τῶν θωπειῶν καὶ τῆς χολακείας προσερπύζον-
τες πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ὀθωνος αὐλοκολακώτε-
ροι τῶν αὐλοκολάκων ἐγίνοντο, ὅσας κατεῖχον
τὴν ἐξουσίαν, νῦν δὲ, ἀπειλητικῇ λαμβάνοντες
θέσιν, ὑπεδύνοντο τὸ προσωπεῖον ἀκραίφονος πατρι-
ώτου καὶ σηματοφόροι στασιώτου ἀμειλίχτου κα-
θίσταντο, ὅσας πόρρω τῆς ἐξουσίας ἀπηλαύνοντο,
αὐτοὶ ἐκεῖνοι εἶναι καὶ νῦν οἱ τὴν διοίκησιν τῆς ἀ-
δόξου ἢ Πατρίδος πιστευόμενοι. Ἄρα
καθ' ἡμᾶς μόνον ἀντικατάστασις τοῦ ἡγεμόνος ἐ-
γένετο καὶ τίποτε περισσώτερον. Διότι τὰ αὐτὰ πρό-
σωπα, ἡ αὐτὴ πολιτικὴ ἐξαχρεΐωσις ἐξακολουθοῦσι
διέποντα τὰ Ἑλληνικά· ἡ δὲ Πατρίς, ἐνῶ κατὰ τὸ
διάστημα τοῦτο ἐσχέτῃ ἀτυχίαν νὰ θρη-
νῇ τὴν ἀπώλειαν τῶν χρηστοτέρων καὶ ἐναρετω-
τέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν τῆς ἀνδρῶν,
κατὰ κακὴν πεπωμένην δὲν ἐσχέτῃ καὶ τὴν εὐ-
τυχίαν νὰ προπέμψῃ εἰς τοὺς τάφους καὶ τὰ
δύσμορφα τέρατα ἐκεῖνα, τὰ ὅσημέραι σπα-
ράσσοντα τὰ σπλάγχνα αὐτῆς καὶ νέας ἐν τῷ ἑαυ-
τῆς σώματι καθ' ἐκάστην διανοίγοντα πληγὰς. Ὅ-
ταν δὲ ἐν ἔθνει ὅπως τὸ Ἑλληνικὸν ἐγείρεται
διὰ νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀσθενεῖαν, βεβαίως εἰς τὸ τολ-
μηρὸν διάδημα τοῦτο προβαίνει, διότι ἔχει καὶ προ-
μελετημένον τι σχέδιον ἀγαθῆς διοικήσεως, εὐ-
νομίαν καὶ εὐημερίαν αὐτῷ ὑποσχομένης. Ἀλλὰ
παρ' ἡμῖν δὲν συνέβη τὸ αὐτό. Τὸ ἔθνος φύσει
φιλόνομον, φιλοβασιλικὸν καὶ φι-
λεργον, ἦτο προσηλωμένον εἰς τὰ ἴδια ἔργα,
ἐπληρῶνε τοὺς φόρους τοῦ ἀγογγύστως ὅπως τρέ-
φῃ τοὺς τοσοῦτους καὶ τηλικούτους κληρῖνας, οὓς
ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἀνομιὰ παρασκευάσκει ὑπὲρ τὴν

ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἀνθαιρέτως ἑστητῶν, καὶ ἡ ἡμεῖς ἐ-
νεθυμεῖτο ἢ ἐνησμενίζετο εἰς ὅσα κατὰ τῆς κατι-
λείας οἱ ἐξηχρεωμένοι πολιτικοὶ ἐμελέτω. Μόνον
δὲ ὅσας ἢ ἰδιοτελῆς καὶ ἀκόρετος τῶν πλε-
ονεξία ἐπενόει ἐπαναστατῆν τινα ἐσωτερικὴν ἢ ἐξωτε-
ρικὴν, ἢ ὑπεκκλίσαντα τὰς παρὰ τὸν ἑαυτοῦ
τὸ ἔθνος ἐκλεροδομήσει, ἀνεκκατὴν τὴν πραγματο-
ποίησιν τῆς Μεγάλης λεγομένης ἐδέ-
ας, τότε μόνον ἠνωρλοῦτο καὶ τοὺς ἡκολούθει.
Τοῦτο δὲ ἐγένετο διότι, στόλους καὶ στρατοὺς, ἰθα-
νικοὺς πάντοτε, ἢ πονηρίαν τῶν πλεονεκτῶν τούτων
διαταλπίζοντα ἐκάλει τὸ ἔθνος νὰ συμμετέβῃ τῶν
ἀπονενοημένων κινήματων τῶν, παραιτῶν τὰς ἰδίας
ἐργασίας καὶ, τὰ μὲν ἐξοπλιζόμενον τὰ δὲ δαπανώ-
μενον καὶ ἐκτάκτως φορολογούμενον, νὰ γεμίξῃ μὲν
οὕτω τὰ βαλάντια τῶν ἀδόξων τούτων τῆς ἐ-
λευθερίας Ἑλλάδος ὁπληρωγῶν,
νὰ πλουτίξῃ δὲ τοὺς εἴτε ἀμέτῳς εἴτε ἐμμέτῳς
τῶν παρατόλμων κινήματων μετέχοντας. Ἀφοῦ
δὲ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐξητλεῖτο τὸ ἔθνος
ὁικῶς καὶ ἡθικῶς, ἀφειδῶς δὲ ἐχύνετο τὸ αἷμα τῶν
ἀνδρειοτέρων λογάδων τοῦ ἔθνους, τότε οἱ μὲν ἀρ-
χηγοὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν δούλων ἀδελφῶν ἀπε-
σύροντο τρυφῶντες εἰς τὰ ἴδια μέγαρα, τὸ δὲ ἔθ-
νος, σφοδρότατον λαμβάνον ράπισμα παρὰ τῶν
προστατευσῶν αὐτὸ Δυνάμεων, ἐπανήρχητο εἰς
τὰ ἴδια κατησχυμένον, ἀδόξον καὶ ἡθικῶς καὶ ὁικ-
κῶς κατηφρανισμένον. Εἰς τοιαῦτα τινα πειράματα
καὶ ὁδυνήρας δοκιμασίας πολλάκις ὑπεβλήθη κατὰ
τὴν δυναστείαν τοῦ μακαρίτου Ὀθωνος ὁ Ἑλλη-
νικὸς Λαὸς, εἰς δὲ τὸ μᾶλλον ὁδυνηρὸν καὶ ἐπονεί-
διστον κατὰ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης δεκαετη-
ρίδος. Ἰδοὺ τί κατωρθώσαμεν βασιλεύοντος Ἐκαί-
νου, καὶ τί κατωρθώσαμεν καὶ κατορθοῦμεν βασι-
λεύοντος τοῦ Γεωργίου. Καὶ τότε μὲν ἐξοπλιζόμεν
ἡμᾶς αὐτοὺς κατὰ τῶν φύσει ἡμῖν ἐχθρῶν, νῦν
δὲ τὰς στρατιωτικὰς λόγχας κατὰ τῶν ὁμοίων ἐ-
στρέψαμεν καὶ χάριν ἀδόξου καὶ ἐφημέρου ὑπουρ-
γικῆς δόξης. Ἐπὶ τῆς προτέρας δυναστείας ἐπά-
σχομεν καὶ ἐδασανίζομεθα ὑφ' ἐνὸς μόνον κακοῦ,
τῆς ἐξαχρεΐσεως δηλονότι τῶν ἀνωτέρων τοῦ ἔθ-
νους λειτουργῶν καὶ τούτων οὐχὶ ἀπάντων. Ἐπὶ
τῆς παρούσης δὲ δυναστείας πρὸς τὴν ἐξαχρεΐωσιν
ἐκείνων ἐξηχρεώθη καὶ πᾶσα ἡ ἄλλη διοίκησις, καὶ
οὐδαμῶς, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἀπαντᾷ τις ὑ-
πάλλῃλον δημόσιον σεβόμενον ἑαυτὸν, τὸν ὅρκον
δὲν ἔδωκε καὶ τὴν κοινωνίαν ἐν ἧ ἡ καὶ μετ' ἧς ἀ-
ναστρέφεται. Τότε ὁ Νομάρχης, ὁ Ἐπαρχος, ὁ Γε-
λώνης, ὁ Ταμίας καὶ πᾶσα ἡ ὑπαλληλία ἦσαν ἄν-
θρωποι σπανίως τινα ὑπεράνω τοῦ καθήκοντος τι-
θέμενοι, νῦν δὲ σπανίως ἀπαντᾷ τις τινα μηδένα
μετὰ Θεὸν ὑπεράνω τῆς ἑαυτοῦ τιμῆς τιθέμενον.
Τότε τοῦλάχιστον ὁ στρατιώτης ἦτο ἀγρυπνος
φρουρὸς τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως καὶ πιστὸς τῶν
νόμων φύλαξ, τῶρα ἀτυχῶς μετεβλήθη εἰς ψηφιο-
θήραν, εἰς μαστιγιάν τοῦ πολίτου καὶ διὰ τὸ παρα-
μικρὸν, δι' ἐν ἐνὸς σκύλακος τοῦ πα-
τήματος, εἰς δῆμιον τοῦ Ἑλλήνου. Τότε
ἡ βία καὶ ἡ καλοποθέσεις ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν τὸ
στυγρότερον ἐθεωρεῖτο τῶν ἐγκλημάτων καὶ τὸ
μυταρώτερον τῶν πράξικονημάτων τῶν Κυβερνή-

σεων, ἀλλὰ τότε ταῦτα διοικῶνται εὐρήτως πω-
ἀρεταί, ἐκ τῶν ὁρῶν, ὁ δὲ πλείονος τῶν
βάσεις τῶν ἐκλογικῶν νόμων ποιοῦμενος ὑπάλ-
λος, μετ' ὧν ἀξιοῦται τιμῶν καὶ τρέφεται, πο-
τὸ ἑαυτοῦ στήθῃ βασιλικὰ κομποῦν πολλὰς
πράξεις. Ἄρα οὐ μόνον δὲν ἐχομεν τὴν παρῶ-
γορον ἐλπίδα τοῦ διὰ τῆς μεταπολιτείας μόν-
νον τὸν ἡγεμόνα ἀντεκατεστήσαναι, πάντα δὲ τὰ
ἄλλα καίτοι εἰς δὲ ἐκείνους καὶ πότεροι σημεῖον,
ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἡλκοῦνθη καὶ βυθισθὲν τα πάντα
ἐξηχρεώθησαν. Τοῦτο δὲ ἐγένετο καὶ γίνεται
διότι τὸ ἔθνος δὲν ἦτο τὸ προπαρασκευασθῆναι καὶ
πραγματοποιήσασθαι τὴν φωνὴν τοῦ ἡγεμόνος του,
ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ τότε καὶ νῦν τὸ ἔθνος κυβερνῶντες.
Καὶ ἤδη δὲ, ἐνῶ αὐτοὶ μάχονται περὶ τοῦ τίς νὰ κα-
ταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, καὶ καθ' ὅ, χρόνον οἱ μὲν ἐκ-
τὸς αὐτῆς προσηύχονται καὶ δημοσιεύουσιν ἀπαίσια
διὰ τὸ ἔθνος καὶ τὴν βασιλείαν, οἱ δὲ ἐπὶ ταύτης διὰ
τοῦ μαστιγίου τῆς ἐξουσίας καὶ διὰ τῆς βίας καὶ τῶν
παρανομῶν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τοῦ ἐπηρεμένου
προμαχῶνός των ἀπείρουν αὐτοὺς, ὡς εἰπωσιν
ἡμῖν, τίς τῶν πολιτῶν συμμερίζεται τὰς σκέψεις ἢ
τὰς ἀτκεψίας τῶν μὲν, ἢ ἐπιδοκιμάζει τὴν ὕβριν ἢ
τὸ θράσος τῶν δέ; Ἄς μὴ ἀναμιγνύωσι λοιπὸν ἐν
ταῖς ἰδίαις διαμάχαις τοῦ ἔθνους τὸ ὄνομα, διότι
τοῦτο, καὶ τοι μὴ ἀπολαῶν εἰρήνης, καὶ τοι μὴ ἡ-
συχάζον ἐκ τῶν κατ' ἔτος ἐπιβαλλομένων αὐτῷ
φροντίδων, ἵνα προσέρχεται εἰς τὰς κάλπας καὶ τυ-
πικῶς ἢ βιαίως ψηφιοφῇ ὑπὸ τὸ μαστιγιόν των
τοὺς ἑαυτῶν πελάτας, καὶ τοι ἀπηνῶς φορολογού-
μενον καὶ μήτε γεφύρας, μήτε ὁδοῦ, μήτε συγκοι-
νωσίας, μήτ' ἄλλων εὐεργετημάτων ἀπολαῶν, προ-
τιμᾷ ἐν τούτοις νὰ μένῃ ὅπου ἡδὴ εὐρίσκεται, νὰ
γινώσκῃ ὅτι ὑπεράνω τούτων τῶν ἀσυνέτων ἀρχόν-
των τοῦ ὑπάρχει ἀρχῶν τις, Βασιλεὺς καλούμενος,
καὶ αὐτοὶ, ἂν δὲν βαρυνῶνται, ὡς ἀναβαίνωσι καὶ ὡς
καταβαίνωσι τῆς ἐξουσίας καὶ ὡς διεγλύωσι καὶ ὡς με-
τασχηματίξωσι βουλὴν καὶ βουλευτὰς. Αὐ-
τῇ εἶναι ἡ ἀληθὴς κατάστασις τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλ-
λάδος, ἦτοι λαοῦ ἀπελπισθέντος πλέον ὅτι θὰ ἐλ-
θῇ ἐπὶ τὰ πράγματα μία Κυβέρνησις, ἥτις νὰ ἐνα-
πομεῖν διαρκῶς καὶ νὰ διοικήτῃ τὸ ἔθνος Συνα-
γματικῶς καὶ ἐννομώτατα. Αἱ Ἑλληνικαὶ Ἐπαρ-
χίαι, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ὁμοιάζουσι πλέ-
ον μὲ Ἐπαρχίας ἀνθρώπων εἰς οὐδὲν πολίτευμα
ἀνηκόντων ἀλλὰ κατὰ μοῖραν τινα ἀδόκητον διοι-
κουμένων, καθόσον οἱ κάτοικοι αὐτῶν, ἀποβαλόν-
τες ὡς πολῖται ἐλευτέρου Κράτους πᾶσαν ἰδέαν τοῦ
νομίμως πολιτεύεσθαι, καὶ ἀποστρεφόμενοι διὰ τῆς
βίας τοῦ δικαίωματος τούτου, θ' ἀποφασίσωσιν ἐπὶ
τέλους μηδ' εἰς αὐτὰς τὰς κάλπας τῶν ὑποψηφίων
νὰ προσέρχωνται, ἀφοῦ καὶ προτεροχόμενοι, ἢ δαί-
ρονται ἀηδέως ἢ ἀτοκλείονται ἢ μὴ ἀποκλείομε-
νοι, καθίστανται περιττοὶ εἰς τὴν ἐνέκτικτὴν τοῦ κα-
θήκοντος τούτου, ὅταν αἱ ψῆφοι αὐτῶν ἢ δικαιοκρί-
ζονται ἢ ἀπὸ τοῦ Ναι εἰς τὸ Ὀχι καὶ τὴν ἀπάκην
ἀνθαιρέτως ὑπὸ βεβήλων χειρῶν μετατίθεται. Διὰ
δὲ τούτου τὸν λόγον θὰ ᾔνοι διὰ τοῦ Ἑλλήνου
προτιμώτερον καὶ νὰ πᾶν τῶν ἐναγκῶν καὶ
τοῦτο δὲ δικαίωμα των, ν' ἀφήτωσι δὲ τοὺς ἀνευ-
θύνους καὶ ἰσοτίμους ἢ καὶ ἀνωτέρους

καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν Νόμων Ὑπουργοὺς νὰ καλῶσιν ἀμέσως τοὺς συγκροτήσαντας τὸ Νομοθετικὸν σῶμα βουλευτάς, ὅπως παύσῃ μὲν ἡ παρὰ τὸν Συνταγματικὸν πολιτεύματος, ἀνιδρυθῇ δὲ ἡ ὁλιγαρχία ἐν Ἑλλάδι, ἣτις νὰ θύσῃ καὶ ν' ἀπολέσῃ, ἀπελευθύνουσα ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐλευθερίαν, καὶ θεσμούς, καὶ πολιτεύματα καὶ δὴ καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλείαν, ὡς περιττὴν πλέον καταπτώσαν, ὅταν αὐτοὶ τυραννεύουσιν.

Καὶ τί ἄλλο νομίζετε ὅτι μέλλει νὰ ᾔῃαι τὸ μέλλον ἐνός λαοῦ παρὰ τοιούτων ἀσυνειδήτων Κυβερνητῶν διοικουμένων; Βεβαίως δὲν βλέπομεν ἄλλο τι παρὰ τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ἀποσύνησιν μέλλουσιν νὰ βασιλεύσῃ ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν ὁ Ἡγεμὼν, ἀπὸ τὴν σύνεσιν καὶ ἀπὸ τὴν ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ ἀγάπην τοῦ ὁποῖου ἀναμένει θεραπείαν τὸ Ἔθνος, δὲν κρημνίσῃ καταφρονητικῶς τοὺς νῦν ἀνευθύνους Ὑπουργοὺς τοῦ ὡς καὶ τὴν παρ' αὐτῶν ἐκνόμως, βανδαλῶς καὶ ἀντεθνικῶς καταρτισθεῖσαν Βουλὴν, ἣτις πάνυ ὀλίγας ἐντίμους ἱκανότητας, νομίμως ἐκτελεστέας, ἐμπεριέχει. Ἄν τοῦτο πράξῃ ὁ Ἡγεμὼν, εὐθὺς ἅμα συγκροτηθῇ τὸ παράνομον τοῦτο τῶν ὀλιγαρχικῶν συνέδριον, ὡς ἦναι βέβαιον ὅτι τὸ Ἔθνος θὰ ἐπεφυγμένη τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. Ἄν δὲ ἐπαναλάβῃ τὸ κρημνισμὸν καὶ ἐπὶ τῆς διαδόχου Κυβερνήσεως, ὅταν καὶ αὕτη οὕτως ἀνόμως καὶ ἀσεβῶς ἀποπειραθῇ νὰ καταρτίσῃ τὸ νομοθετικὸν σῶμα, θέλει ἐτι μᾶλλον ἀγαπηθῇ παρὰ τοῦ Ἔθνους, καὶ ἐπὶ τέλους οὕτω θὰ διδάξῃ τοὺς τοὺς τοὺς τολμῶντας, νὰ ἀποτεινῶσι πλαγίως ἢ κατ' εὐθείαν ἀπειλὰς κατὰ τοῦ Ἔθνους, νὰ σεβασθῶσι τοὺς Νόμους καὶ νὰ εὐλαβηθῶσι τὰς ἐλευθερίας τῶν ὑπηκόων του, οἵτινες οὐδὲν κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος ἔχουσι παράπονον, ἀλλὰ ὅλη των ἡ ἀγανάκτησις καὶ ὅλη των ἡ ὀργὴ κατὰ τῶν ἀσεβῶν καὶ βανδαλῶν ὑπουργῶν του κορυφούται. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, εἰπὼν ἅπαξ ὅτι αἱ σχέσεις τοῦ ἔθνους ἡ ἀγάπη τοῦ Λαοῦ τοῦ οὐ, ὡς ἐμμένῃ ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ προσδοκῶν τὴν ἰσχὺν καὶ κραταιώσιν του. Ἀλλ' οὐχ ἤττον, ὅταν παρατηρῇ ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ δαίρουσι, καταδιώκουσιν, ἀπειλοῦσι, βιάζουσι καὶ τέλος πάντων δίκην φελλάχων κατακόπτουσι καὶ τουφεκίζουσι τοὺς ὑπηκόους του διὰ νὰ ἐκφοβήσωσιν αὐτοὺς καὶ στερεωθῶσιν οὕτω παναθέσμως ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, τότε τοὺς τοιούτους ὑπουργοὺς εὐθὺς ὡς ἀποπέμψῃ καὶ ὡς στιγματίσῃ αὐτοὺς τοῦ λοιποῦ δια τῆς ἀσημότητος, καὶ τότε ἀνεκτήσαστο τὴν ἀγάπην τοῦ Λαοῦ του, διότι ἀπεμάχρυνεν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοὺς τοιούτους τυραννίσκους. Ταῦτα δὲν τὰ λέγομεν μόνον διὰ τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς παρελθούσας καὶ διὰ τὰς μελλούσας νὰ διαδεχθῶσι ταύτην. Ὅσοι δὲ νομίζουσιν ὅτι διὰ τῶν συνεχῶν διαλύσεων παρασκευάζεται κακὸν τι καὶ ἀποτρόπαιον κατὰ τοῦ πολιτεύματος σχέδιον, ἀπατώνται. Αἱ συχναὶ διαλύσεις τῶν Βουλῶν δὲν θὰ παύσωσιν ἐν ὧν δὲν παύει ἡ βία καὶ ἡ παρανομία τῶν ταύτας ποιουμένων Κυβερνήσεων. Ἀποδείξῃς δὲ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἡμῶν τούτου ἔστω τὸ παρελθόν, καθ' ὃ ὅσα παρανομώτερα διεξήγαγε τὰς ἐκλογὰς μία Κυβέρνησις, τοσούτω ταχύτερον καὶ οἰκτροτέρων κατέπεσε τῆς ἐξουσίας. Τὴν πρόρρησιν δὲ ταύτην ἀπὸ τοῦδε δημοσιεύομεν περὶ τῆς ἐνεστῶσης Κυβερνήσεως, οὐχὶ 140 καὶ 150 βουλευτάς ἐὰν κατάρθωσιν, ὅπως λέγουσιν οἱ περὶ αὐτὴν, νὰ ἐπιβάλλῃ διὰ τῆς βίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς 192 ἐὰν ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς, διότι οὐ μόνον μία ῥῆσις τῶν Ἰταλῶν ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἡμετέρων ἀποφαίνονται διαρρήδη, ὅτι προφανὴς ἀπώλεια εἶναι τὸ ἐκ τῆς ἀνομίας κέρδος!

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

Η ΚΡΙΣΙΣ.

ὑπὸ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΗ.

[Συνέχεια ὅρα φύλλον 176]

ΣΤ'.

Θέσις τῶν πραγμάτων.

Τοῦ πολιτικοῦ μας ἄξονος τ' ἄκμα εἰσὶν, ἀφ' ἐνός μὲν ὁ Βασιλεὺς, ὅστις προεξέρχεται τοῦ κυβερνητικοῦ πόλου· ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ Δῆμαρχος, ὅστις δεσπόζει ἐν τῷ διοικητικῷ. Καὶ

ἐν μὲν τῷ κυβερνητικῷ πόλῳ φθίνουσιν ἐν ἀπελπιστικῇ ἀχρηστία οἱ πολιτευόμενοι, ἀδυνατοῦντες ν' ἀποτελέσωσι κυβερνήσιν καὶ πλειοψηρίαν, καὶ τηκόμενοι ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως τῶν κομμάτων καὶ ἐκ τῆς καλπονοθεύσεως, ἣν ὁτὲ μὲν ὑφίστανται ὅτε δὲ ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς ἀντιθέτους τῶν. Ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ πόλῳ, τῷ διοικητικῷ, ὑφίσταται δυστροφία ὁ λαὸς τὴν τυραννίαν τοῦ Διμαρχοῦ καὶ τῆς φαρτρίας αὐτοῦ, συνεργείᾳ τῆς καλπονοθεύσεως. Οὕτως, κοινὸν πάθημα αὐτῶν εἶναι ἡ καλπονοθεύσις, χαρακτηρίζουσα ἀφ' ἑαυτῆς τὸν διέποντα τὰς συμφοράς ἀμφοτέρων ἡθικῶν λόγον (*).

Ἡ πλειονότης τῶν πολιτευομένων εἶναι καὶ ἐστὶ πάντοτε ἐχθρὰ τῆς καθεστηκυίας ἐξουσίας, διότι τεσσάρων οὐσῶν τῶν πολιτικῶν μεριδίων μία ἐξ αὐτῶν ἔχει τὴν ἐξουσίαν· αἱ δὲ τρεῖς ὁμοῦ εἰσὶ πολυαριθμότεραι τῆς μιᾶς, καὶ δύο δὲν δύναται νὰ συμπράξωσιν, ὡς ἀπεδείχθη.

Ἐὰν δὲ ἡ πλειονότης τῶν πολιτευομένων δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ᾔῃαι ἐχθρὴ πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἐχθρικώτερά εἶναι ἡ πλειονότης τοῦ λαοῦ, διότι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν συμπολιτευομένων πλείστοι ἀποδοκιμαζούσι τὰ γινόμενα, πολλοὶ δὲ καὶ γίνονται θύματα τῶν ἰδίων των φιλῶν.

Αὕτη δὲ ἡ ἐξουσία, ἣν ἡ πλειονότης τῶν πολιτευομένων καὶ τοῦ λαοῦ ἀποστρέφεται, κατέστη ἤδη ἀφόρητος εἰς ἀμφοτέρους. Ὅτι ἄλλοτε ἐγγράφον μόνον, τούτεστιν ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι εὐχαριστημένοι πρέπει νὰ ᾔωιν, ἐὰν μόνον φέρωσι τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ὤμων, εἶναι ἤδη ἐν τῇ πράξει ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἰδιωτικὰ συμπεριφέροντα, ὡς πρὸς αὐτὴν ἀκρόμην τὴν τιμὴν, τὴν ζωὴν, καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν. Τὸ ἔθνος εἶναι διττημένον εἰς συμπολιτευομένους καὶ ἀντιπολιτευομένους· ὁ δὲ συμπολιτευόμενος δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἀντιθέτον του οὐ μόνον τὰ πολιτικὰ του, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἀστυκὰ του δικαιώματα· οὐδ' αὐτῆς τῆς περιουσίας, οὐδ' αὐτῆς τῆς ὑπαρέξεώς του φειδεται, ὅταν οὕτως δὲν εὐτυχῇ νὰ ὑπερασπισθῇ αὐτὰ διὰ τῆς αὐτοδικίας, μέσου ἐκνόμου ἐνδεικνύντος τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀναρχίαν.

Ἡ κατάστασις περιήλθεν οὕτως εἰς ἐσχάτην δεινῶσιν ἐπαπειλοῦσαν κρίσιν, ἣν καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ Ἔθνος ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρονται νὰ προλάβωσιν. Ὁ Βασιλεὺς, διότι ἡ μὲν δεινὴν προέρχεται ἐξ αἰτίας καθιστώσας, οὕτως εἰπεῖν, ἀργὸν τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, ἡ δὲ κρίσις διαφέρει ἡθικῶς τοῦλάχιστον καὶ τὸν Βασιλέα. Ἐνδιαφέρεται τὸ Ἔθνος νὰ προληφθῇ ἡ κρίσις, διότι ἡθικῶς καὶ ὕλικῶς αἱ συνέπειαι ἔσονται σκληρόταται δι' αὐτό.

Μὴ δὲ εἰς καταστάσιν ν' αὐτοδιοικηθῇ θέλει ἀμέσως περιπέσει εἰς ἀναρχίαν, ἣτις ἐστὶ χεῖρων καὶ διαρκεστέρα τῆς τοῦ 1862.

Ἡ Ἑλλάς, διὰ τοῦ μαχρασμοῦ εἰς ὃν περιέπεσε καὶ διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀπερισκέψων, εἰς ὧς τὴν παρέσυρεν ἡ ἄγνοια τῆς καταστάσεως καὶ τῶν δυναμένων τῆς, ἀπέβαλε τὴν σημασίαν, ἣν ἄλλοτε τῇ ἀπέδιδον ἡ Εὐρώπη καὶ αἱ Εὐεργετίδες Δυνάμεις.

Αἱ ἰδέαι τούτων περὶ Ἀνατολῆς οὐσιωδῶς ἐτροποποιήθησαν καὶ τὸ διαφέρειν αὐτῶν σχεδὸν ἐξέλιπεν.

Ἡ Εὐρώπη καὶ αἱ Εὐεργετίδες Δυνάμεις πολλὰ ἔχουσιν ἴδια πράγματα· ἡ δὲ κατάστασις τῆς Γαλλίας δυσκολεῖται πᾶσαν τῶν Εὐεργετιδῶν Δυνάμεων συνεννόησιν.

Ὁ Παλμερστὼν, ὁ πολλὰ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1862 ὑπὲρ Ἑλλάδος μεριμνήσας καὶ διαπραξάμενος, ἀπέβωσεν.

Ἡ Ἑλλάς ἐπομένως οὐδένα θέλει εὐρεῖ ἀντιλήπτορα, ἀλλὰ θέλει ἀφεθῇ εἰς τὴν φορὰν τῆς ἀναρχίας. Τὸ δὲ τέλος αὐτῆς δὲν εἶναι ἴσως δύσκολον νὰ προεῖπῃ τις, διότι διέπει αὐτὸ ἀπαράδατος πολιτικὸς καὶ ἡθικὸς νόμος.

Ἡ κρίσις θέλει μὲν ἐπέλθῃ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, διότι ὑπὸ τὸ πρόσχημα αὐτῆς ἐπιχειροῦνται πᾶσαι αἱ ἀνατροπαὶ καὶ αὐταὶ αἱ ἐπιβουλότραι, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἐστὶ ἀντιθετὸν πρὸς τὴν αἰτίαν, ὁλεθριὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁλεθριώτερον διὰ τὴν ἐλευθερίαν αὐτήν.

Ἡ ἀναρχία θέλει μᾶς ὑποβάλλῃ εἰς ἀφόρητον δεσποτισμὸν ἐγγχώριον ἢ ξένον, τὸ ἀγνοῶ, ἐν ᾧ θέλομεν ἀποτίσει τὴν πονὴν τῶν ἀμαρτημάτων μας, ἐὰν δὲν προλάβωμεν αὐτὴν διὰ τῆς μετάνοιας.

Μετάνοια ἡ κρίσις καὶ τιμωρία εἶναι, κατ' ἐμὲ, ἀναπόδραστος μοῖρα τῆς καταστάσεως, ἐν ᾗ περιήλθομεν.

(*) Σ. Σ. Π. Καὶ ὅμως ἐν τῷ Δήμῳ Κρωπίας καὶ τῷ ἐτέρῳ τῶν Ἀχαρνῶν καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς ἐν Ζακύνθῳ καὶ Μεσσηλογίῳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, δὲν ἴσχυσαν οἱ Δῆμαρχοι οὐδὲν, ἀλλ' ἡ στρατοκρατία πρωτηγωνίστησε κατὰ τὰς ἐναγῆς περαιοθεσίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς εἰς τὴν καλπονοθεύσιν καὶ τὰς παραβάσεις τοῦ Ἐκλογικοῦ Νόμου.

κῶν Ναξίας συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Λίχτλου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γενεαλογικοῦ δένδρου τοῦ κόμματος Πάς-Κρίνεν. Δύναται μάλιστα νὰ τῷ δανείσῃ καὶ τὸν ἐν Ἑλλ. μεταφράσει δημοτικῶς εὐθέτως κατάλογον τῶν Δουκῶν, ὃν καὶ καταχωρῶ ὁλόκληρον εἰς τὰς σελίδας 416—417. Ὁ Ἀλεξάνδρεὺς δὲ συντάξῃ τὸν κατάλογον τούτον μὲ τὰς σημειώσεις δὲ βλῆται εἰς τὰς αὐτὰς σελίδας καὶ θέλει ἴδῃ τίς τῶν δύο πλανᾶται.

2) Ὡς πρὸς τὰς ἐλλείψεις μου, μὴ ἀναφέροντος τὰς ἀσθενείας ἀφ' ὧν ἀπέθανον οἱ Δούκες Ναξίας, ὑποχωρῶ, ἀφίπων τὴν σπουδαίαν ταύτην ἀνακάλυψιν εἰς τὸν ἀνώνυμον συγγραφέα τοῦ Ἀλεξάνδρεως. Ἀλλως τε τί ἔχει νὰ κάμῃ ἡ ἱστορία Σῆρου μὲ τὸ εἶδος τοῦ φυσικοῦ θανάτου ἐνός ἢ καὶ δύο Δουκῶν τῆς Ναξίας;

3) Ὡς πρὸς τὴν ἀπαρίθμησην τῶν Δουκῶν Ναξίας, δὲν ἔχω ἀνάγκην ἄλλων πηγῶν ἀλλὰ μόνον ἀριθμητικῆς. Ἀφ' οὗ ἐγὼ παραδέχομαι τὸν κατάλογον τῶν Δουκῶν, ὃν καὶ καταχωρῶ αὐτολεξεῖ, ὡς τὸν κατέστρωσεν ὁ Λίχτλος καὶ ὁ Πάς-Κρίνεν, ἐπόμενον ὅτι 22 ἀριθμῶ Δούκας καὶ ὄχι 21, ὡς ὁ ἀνώνυμος συγγραφεὺς καὶ τυφλοσύρτης τοῦ Ἀλεξάνδρεως. Λοιπὸν 7 Δούκες Σανούδοι καὶ 2 Δελλὰ Κάγκεροι κάμουν 9 καὶ 13 Κρίσποι κάμουν τὸ ὅλον 22! Διατὶ παραπονέται ὁ Ἀλεξάνδρεὺς ὅτι δημιουργῶ ἕνα παραπάνω; Ἀς διαβάσῃ καὶ πάλιν τὸν ἐν ταῖς σημειώσεσι τῆς ἱστορίας μου καταχωρούμενον αὐτολεξεῖ κατάλογον τοῦ Λίχτλου καὶ Κρίνεν καὶ θὰ ἴδῃ ὅτι ἦσαν 22. Ἀλλ' ἴσως μοὶ εἴπῃ ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἤρθη ἐπιτροπείων Δουξ καὶ ὡς τοιούτος ἡγεμόνευσεν. Τί με νοιάζει; Δὲν ἦτο Δουξ;

4) καὶ τελευταῖον. Διατὶ ὁ Ἀυτελᾶς νὰ βαπτίσῃ Ἰωάννην τὸν τελευταῖον Δούκα τῆς Ναξίας, ἐν ᾧ κατὰ τὸν Ἀλεξάνδρεα ἐλέγετο Ἰάκωβος; Ἐδῶ ἀληθῶς ἐπάτησεν εἰς τὴν ἀγκυράς, ἂν ὄχι ὁ Ἀλεξάνδρεὺς, τοῦλάχιστον ὁ ἀνώνυμος συγγραφεὺς του. Ἀς ἀνοίξῃ καὶ πάλιν τὸν κατάλογον τοῦ Λίχτλου, καὶ Πάς-Κρίνεν καὶ θὰ ἴδῃ ὅτι ὠνομάζετο Ἰωάννης ΣΤ'. υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Ε'. ἐκθρονισθεὶς ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Σελίμ τοῦ Βου. Τὸν ἴδιον κατάλογον ἐν μεταφράσει δύναται νὰ ἴδῃ καὶ εἰς τὸν Γ'. τίμον τῶν Ἑλληνικῶν τοῦ I. P. Ραγκαβῆ. Ἄν δὲν πιστεύῃ τόσους συγγραφεῖς, τοῦλάχιστον δὲν θὰ πιστεύῃ τὸν ἴδιον Δούκα ὅστις εἰς περισσὴν ὑπόμνημά του ὠνομάζει ἐαυτὸν Ἰωάννην καὶ ὄχι Ἰάκωβον; Τὸ χειρόγραφόν του ὑπόμνημα κατεχωρήθη ὁλόκληρον ὑπὸ τοῦ Buchon ἐν ταῖς Recherches et materiaux pour servir à une histoire de la domination Française aux XIII à XIV et XV siècles (Duché de Naxie). Ἀρχεταὶ δὲ ἐκ τῶν ἐξῆς: Joannis Crispi Aigei Naxique ducis Byzantini imperatores tributarii ad Pontificam Romanus et Cristianus principia epistola... » Τελευτᾷ δὲ οὕτως: ...Ex Naxo Datae cal Decem. annoad exicha et pueperie virginco M. D. XXXVII. Περιέχεται δὲ ὁλόκληρον ἐν ταῖς σελ. 360—368 τοῦ Buchon ὅστις εὐρίσκειται καὶ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Βιβλιοθήκῃ.

Ἀφ' οὗ ὁ ἴδιος Δουξ ὑπογράφεται Ἰωάννης διατὶ θυμῶναι ὁ Ἀλεξάνδρεὺς κατ' ἐμοῦ, ὡς μὴ βαπτίσαντος αὐτὸν Ἰάκωβον;

Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ φοβερά λάθη μου! Ἰδοὺ διατὶ εἶπον ὅτι θὰ ἦμην εὐτυχὴς ἂν ὁλόκληρον τὸ βιβλίον ἦτο πλῆρες τοιούτων σφαλμάτων. Καὶ ὅντως τί καλλίτερον ἢ ν' ἀποδείκνυς ὅτι αὐτὰ τὰ ὑπ' ἄλλων λεγόμενα λάθη σου εἶναι προῖον ἀκριβοῦς πολλῆς ἱστορικῆς μελέτης καὶ προσοχῆς;

Τώρα, πιστεύω, ὁ Ἀλεξάνδρεὺς, ἀφ' οὗ εἶδεν τί ρεζίλι παθαίνουνσιν ὅσοι σπευδουσιν εἰς κατακρίσεις καὶ ἐπικρίσεις θὰ παύσῃ γράφειν ὅτι ἀμεγὰλη ὑπῆρξεν ἡ ἀλήθεια μου βλέπων (!!) ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πλῆρες ἐστὶ καὶ γέμει (sic) χρονολογικῶν σφαλμάτων.

Βεβαίως κρίνων τις τὸν Ἀλεξάνδρεα ἐκ τοῦ παιδικοῦ καὶ ἀσυντάκτου αὐτοῦ ὕψους ἡδύνατο νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τοῦτο κρύπτεται ἡ χρυσόμυλλόν τι enfant galé θεματογραφῶν ἐτι ἀπὸ τῶν θρανίων τοῦ σχολείου, ἡ φθονερὸν τι ζωντόβολον ἐξ ἐκείνων, ἃ λυποῦνται ὄχι διὰ χρονολογικὰ λάθη, ἀλλὰ διότι δὲν δύναται νὰ γράψουν κατὰ τι ἔστω καὶ μὲ χρονολογικὰ λάθη. Δυστυχῶς ἔμαθον ὅτι ὁ Ἀλεξάνδρεὺς οὗτος εἶναι καλὸς τις νέος, μὴ ἀνήκων εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, ἀλλὰ γινόμενος θύμα φιλοπαίμωνων τινῶν φίλων του, οἵτινες τῷ παρέστησαν ὅτι δύναται νὰ με βλάψῃ καὶ νὰ ταπεινώσῃ τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν ἣτις ἔχει νεοφανὲς βιβλίον, ἐν ᾧ περὶλήφθη νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ δεινὸς Δουξ τῆς Ναξίας ἀπέθανεν ἀπὸ κολικοπόνου καὶ ὁ τὰδε ἀπὸ πλευριτίδα!

Ἐἶχον ἐκτενεστέραν καὶ εὐτράπελον ἀπάντησιν πρὸς τὸν Ἀλεξάνδρεα, ἣν ἐπέγραψον Καρταμέλλαι καὶ στραγγάλια ἀντὶ ἀπαντήσεως φιλολογικῆς. Ἀλλὰ σჩίζω αὐτήν· διότι πείθομαι ὅτι ὁ ἄλλως κάλλιστος νέος ὅστις κρύπτεται ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρεως μετανοεῖ πικρῶς, διότι ἐσπευσεν νὰ θεσῇ τὴν ὑπογραφὴν του εἰς τὰς ὑποβληθείσας αὐτῷ κατ' ἐμοῦ διατριβὰς, λέγων δὲ ὑποβληθείσας, διότι εἰμαι πεπεισμένος ὅτι ὁ Ἀλεξάνδρεὺς δὲν ἤθελε γράψῃ ὅτι ἐγγράφον ἀπροσέκτως, ἐκτιθέμενος οὕτως εἰς μετρίαν καὶ παιζῶν συγχρόνως τὸ πρόσωπον τῆς πρὸ τῶν σταφυλῶν ἀλώπεκος τοῦ αἰσώπειου μύθου.

TIM. AMBEΛΑΣ.

Συμβουλαὶ καὶ διορθώσεις

τῶν διορθώσεων τοῦ Ἀλεξάνδρεως.

[Συνέχεια καὶ τέλος.]

1) Ὡς πρὸς τὰ ἀποδιδόμενά μοι ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρεως χρονολογικὰ δῆθεν λάθη ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τριῶν Δουκῶν τῆς Ναξίας, ἀρκοῦμαι νὰ παραπέμψω τὸν διορθωτὴν μου Ἀλεξάνδρεα εἰς τὸν κατάλογον τῶν Δου-

Πρὸς τὸν Κύριον Θεοχάρην,
Νομάρχην Κυκλάδων.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐγκαταστημένοι πρὸ πολλοῦ ὡς ἱατροὶ ἐν Ἑρμοπολεὶ Σύρου κρῖνομεν καθήκον νὰ ἐκφράσωμεν ὑμῖν, κ. Νομάρχα, τὰς ἡμετέρας εὐχαριστίας διὰ τὴν πρόνοιαν ἣν ἐλάβετε πρὸς ῥύθμισιν τῶν ἀφορώντων τὴν υγίαν τῆς πόλεως ἐν γενεῇ, ἰδίως δὲ διὰ τὴν ἐννομον ἐξάσκησιν τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τὴν περιστολὴν τῆς ἀπροκαλύπτως, ὡς μὴ ὤφειλε, ὅπως δὴποτε περιβαλλομένης ἀγυρτίας, ἥτις λυμνίνεται πόλιν οἷα ἡ Ἑρμοπολις.

Βέβαιον ὅτι θέλετε ἐγκαταστήσῃ ἐν τῇ νομίμῳ ὁδῷ ἡν αἰσῶς ἐνεχαράξατε.

Ἐν Ἑρμοπολεὶ τῇ 20 Ἰουλίου 1874.

ὑποσημειούμεθα εὐσεβῶς

Α. ΒΙΤΑΛΗΣ, Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ, Θ. ΣΚΑΣΗΣ, Ι. ΖΑΛΩΝΗΣ, Θ. ΒΟΥΤΑΡΟΣ, Μ. ΜΗΛΑΪΓΗΣ, Π. ΚΟΥΚΟΡΟΖΗΣ, Α. ΚΟΥΤΣΙΦΑΚΗΣ, Α. ΔΡΑΚΑΚΗΣ, Α. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΠΕΡΙΦΑΝΑΚΗΣ.

Μνημόσυνον.

Τὸ πρόσθετος Σάββατον, 27 Ἰουλίου ε. ε., μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας, τελεῖται Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῇ Ἱερῇ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου υἱοῦ μου Παράσκειου ὁδὸν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ οἰκογενειακοὶ φίλοι νὰ τιμῇσιν τὴν τελετὴν διὰ τῆς παρουσίας των.

Ἐν Ἑρμοπολεὶ τῇ 24 Ἰουλίου 1874.

ΕΛΕΝΗ Χόρα ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΟΥΣΣΟΥ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπειδὴ ὁ εἰς τῶν συντακτῶν τῆς ἀνὰ χεῖρας ἐφημερίδος ὁ καὶ ὑπεύθυνος αὐτῆς Γ. Κυτρίλακης ἀναχωρεῖ τὸ πρόσθετος Σάββατον δι' Ἀθήνας, ἐνθα θέλει διαμείνῃ ἐπὶ μίαν ὁλὴν ἐβδομάδα δι' ὑποθέσεις του, ἡ «Πανόπη» δὲν ἐκδίδεται τὴν προσεχῇ Πέμπτην.

Καθ' ἡ προκηγυγέλαμεν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἤσαντο οἱ ἐξετάσεις τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς χρηστῆς καὶ εὐπαιδευτοῦ νεάνιδος κ. Ἑλένης Γλύνης νηπιακοῦ σχολείου τῶν θηλέων. Ἐν μέσῳ ἀπειροπληθὺς γυναικείου φύλου ἡ κ. Διευθύντρια μετὰ προηγουμένην ἐναρμόνιον καὶ συγκινητικωτάτην πρὸς τῶν ὕψιστον προσευχὴν, ἣν ἐπηκολούθησαν διάφοροι ὕμνοι, οὓς πάνυ ἐμμελῶς ἐψάλλοντά νήπια, προσωμίλλας συντόμως καὶ μεμετρημένως τοῖς παρευρισκομένοις τὰ εἰκότα, ἐν οἷς ἐμνήσθη καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, περὶ ὧν, ἀναπορεύτων διὰ τὴν υγίαν τῶν νηπίων θεωρουμένων, ἔχει καθήκον νὰ φροντίσῃ ἡ Δημαρχία. Μετὰ ταῦτα ἤρξατο νὰ ἐξετάζῃ τὰ νήπια, ἅτινα εἰς πάντα τὰ ἐρωτήματα οὐ μόνον εὐφραδῶς ἀπεκρίνοντο, ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν ἐπιδὼν ἀπόκρισιν ἀστοχόν ἢ ἀπὸ στήθους μεμαθημένην, παρὰ ὅτι, ἔλεγον, καὶ σύντομον ἦτο καὶ ὁρθόν καὶ τῆς ἰδικῆς των ἰδεολογίας ἀπαύγασμα. Οὐ μόνον ἐπαινοῦμεν τὴν κ. Γλύνην διὰ τὸ εὐμεθοδὸν τῆς διδασκαλίας τῶν νηπίων, οὐ μόνον συγχαίρομεν τῷ Δήμῳ διὰ τὴν πολύτιμον ταύτην διδασκαλίαν, ἀλλὰ καὶ φέρομεν αὐτὴν ὡς ὑποδείγμα καὶ τοῖς συναδέλφοις αὐτῆς, καὶ τοῖς Ἑλληνοδιδασκάλοις καὶ Καθηγηταῖς ἐκείνοις, οἵτινες διὰ τῶν ἐπιπόνων καὶ ἀσκόπων ἐκστρώσεως, εἰς αἱ ὑποχρεῶσι τοῦ ἐαυτῶν μαθητῶν, δὲν κατορθοῦσιν ὅτι διὰ τῆς ἀκροαματικῆς διδασκαλίας κατορθοῖ ἡ κ. Γλύνη, καὶ ταῦτα πενταετὴ ἢ ἐξαετὴ νήπια διδάσκουσα καὶ οὐχὶ κοράσια ἢ νέους καθεσκότας πλέον τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἡλικίαν, ὧν πολλοί, προσοχίζοντες καὶ ἀνηλθίζοντες τὰς φορτικὰς ἐκστρώσεις, παραιτοῦνται τοῦ μαθεῖν καὶ ἀποστρέφονται καὶ μισοῦσι καὶ διδασκαλίας καὶ διδασκαλίαν.

Καὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, τοῦ διεθυνομένου παρὰ τῆς κ. Μαρίας Πολίτου καὶ τῶν δύο αὐτῆς ἀδελφῶν, ἐπίσης δημοδιδασκάλων, λίαν εὐδοκίμως ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινοῦ. Πλῆθος διακεκριμένων πολιτῶν καὶ κυρίων, ὧν προεξήρχεν ὁ κ. Νομάρχης Κυκλάδων, παρῆσαν εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου, ὃ ἡ προσπάθεια τῶν διδασκόντων καὶ ἡ φιλοτιμία προήγαγεν εἰς σημείον λίαν εὐάρεστον. Διότι ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς προγράμμασι σημειωμένων μαθημάτων εἰσήγαγον εἰς αὐτὸ καὶ τὸ μάθημα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, καὶ τὸ τῆς ἰγνογραφίας καὶ σκιαγραφίας, εἰς ἃ θαυμασίως ἐπέδωκαν οἱ μαθητευόμενοι. Τὸ κατ' ἡμᾶς συγχαίροντες τῇ κ. Πολίτου καὶ τοῖς βοηθοῦσιν αὐτῇ ἀδελφαῖς διὰ τὰς προόδους τοῦ ἐκπαιδευτηρίου αὐτῶν, συνιστῶμεν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ καθίδρυμα τοῦτο, ἐμπιστευόμενοι τὰ τέκνα των εἰς μίαν οἰκογένειαν, ἥς τινος δύο ἀδελφαὶ καὶ εἰς αὐτὴν ἀδελφὸς φιλοτιμῶς καταγίνονται γὰρ ὠρελίσσωνται.

οἱ τὰ εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον τῶν φοιτῶντα τέκνα τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ νὰ παράτχωσιν εἰς αὐτὰ πᾶσαν οἰκογενεακὴν περιποίησιν καὶ ἀνατροφὴν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν, εἴπερ τίς καὶ ἄλλος τιμῶν τὴν μνήμην τῶν δύο ἀοιδίμων προκατῶν αὐτοῦ, Ἀνθίμου καὶ Δανιὴλ, ἀπεφάσισεν ἵνα ἰδίαις δαπάναις ἀναρτήσῃ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθυσῇ τῆς νεοδμήτου Ἀρχιεπισκοπῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐπεφύτισε τὸν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν καλλιτέχνην κ. Ν. Φαρμακίδην, ἵνα τῷ κατασκευάσῃ ἀντίτυπα αὐτῶν εἰς φυσικὸν μέγεθος. Ὁ κ. Φαρμακίδης ἐργάζεται ἤδη πρὸς ἀποπεράτωσιν τούτων τῶν παραγγελιῶν καὶ μέχρι τοῦδε ἐπιτυχῶς ἀπεπεράτωσε τὴν εἰκόνα τοῦ Μητροπολίτου Δανιὴλ, ἣν δύναται νὰ ἴδῃ ὁ βουλούμενος ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του, κειμένῳ κατὰ τὴν πλατείαν, κἀκθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Τιζάνου. Ἐπικινδύνους τὴν φιλοκαλίαν τοῦ ἁγίου Σύρου καὶ ἐπιδοκιμάζοντες τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν δι' αὐτοὺς τοὺς δύο προκατόχους αὐτοῦ, πεποιθήμεν ὅτι ὁ κ. Δημαρχος Ἑρμοπολεως, θέλει φιλοτιμηθῇ νὰ πρᾶξῃ τὸ αὐτὸ διὰ τὴν αἰθυσαν τοῦ Δημαρχείου καὶ τοῦ Γυμνασίου, ἐνθα ἀνηρτημένη ὑπάρχει μόνῃ ἡ εἰκὼν τοῦ ἀοιδίμου Ἀνθίμου, πρὸς δὲ καὶ οἱ φίλοι τῶν ἀοιδίμων ἱεραρχῶν, ὅσοι τούτων εὐποροῦσιν, ἀφοῦ δὲν εἶναι τόσῳ δαπανηρὰ ἡ τούτων ἀπόκτησις, καὶ ἀφοῦ ἔχομεν καθήκον νὰ ἐμφυχωσώμεν ἕνα καλλιτέχνην, οἷος ὁ κ. Φαρμακίδης, πρὸ πολλοῦ μὲν διαμένοντα ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ἀλλὰ παρ' οὐδενὸς ὑποστηριζόμενον.

Παρελίσταμεν σπουδαῖον φιλικὸν καθήκον, λησμονήσαντες νὰ συλλυπηθώμεν τὸν ἐντιμὸν συνάδελφον ἡμῶν κ. Γ. Ποσειδῶνα, δικηγόρον καὶ συντάκτην τῆς συναδελφου «Πατρίδος» ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ φιλάτου αὐτῷ πατρός Δημητρίου, ἀνδρὸς συνεισενεχθέντος, τὸ κατ' αὐτὸν εἰς τὸν ἐκλειπὸν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος ἀγῶνα, ἐναρπύων καὶ εὐσεβῶς βιώσαντος, καὶ τὰ ἐαυτοῦ τέκνα εἰς πολιτικὰς χρηστὰς καὶ διακεκριμένους ἐν τῇ κοινωνίᾳ προαγαγόντος. Τὴν ἑλλειψιν ταύτην ἐπανορθοῦντες σήμερον, συλλυπούμεθα μὲν τοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Δημητρίου Ποσειδῶνος ἐπὶ τῇ στερήσει τόσῳ πολυτίμου πατρός, δεόμεθα δὲ ὅπως ὁ Κύριος τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη συνάδελφος «Πατρίς», ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ αὐτῆς, τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, ἐπιγεγραμμένῳ ἀδὲν πταίει τὸ ἔθνος, διακρίνῃ τὰ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὑπάρχοντα πολιτικὰ κόμματα εἰς ἐπτὰ, διδούσα ἐνὶ ἐκαστῷ καὶ τὴν ἰδιόζουσαν προσωνομίαν ὡς ἀκολούθως: 1) Κομμουνιστὰς ἢ συνταγματικὸς· 2) Δεληγεωργιστὰς ἢ ἐλευθερόφρονος· 3) Βουλγαριστὰς ἢ ἀπολυτόφρονος· 4) Γριβιστὰς ἢ δεσποτικὸς· 5) Ζαΐμιστὰς ἢ μετρίφρονος· 6) Λομβαρδιστὰς ἢ δημοκρατικὸς καὶ 7) Βαλκωριστὰς ἢ Αὐλικούς οὓς ἀποκαλεῖ καὶ καμαριλλιστὰς οἱς προσαρτᾷ καὶ ὀγδοὺν κόμμα, τὸ τῶν κομμουνιστῶν, οὓς πάνυ εὐφρῶς ἡ συνάδελφος «Εκλεκτικὴ» sans culotte ἀποκαλεῖ.

Πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα μηνῶν εἴχομεν γράψῃ ὅτι Ἱταλοὶ μουσικοὶ ἐξορισθέντες ἐκ Χίου, ἔνεκα κακουργημάτων, ἅτινα διεπράξαντο ἐκεῖσε, ἦλθον καὶ διαμένουσιν ἐνταῦθα. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐπεστῆσαμεν τὴν προσοχὴν τῆς Ἀστυνομίας ὅπως μὴ συμβῇ τι ἀπεικταῖον. Ἀλλ' ἡ Ἀστυνομία μπεδεῖται ἀνὰ προσοχὴν δούσα εἰς τὰ γραφέντα παρ' ἡμῶν, ἀρῆκε τούτους μέχρι σήμερον ἐνταῦθα ἀνενοχλήτους καὶ ἴσως ἴσως ἀγνοεῖ πόθεν κατάγονται, ὅποιος ἐθνικότητος εἶναι ἕκαστος καὶ ἂν φέρωσι καὶ διαβητήρια. Ἐπανήλθομεν δὲ ἡδὴ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι εἰς τῶν παλληγκαρῶν τούτων ἐπέπεσαν αἰφνιδίως κατ' ἑτέρου μουσικοῦ Ἱταλοῦ ἐν μέσῳ τῇ πλατείᾳ καὶ παρ' ὀλίγον νὰ τὸν φονεύσῃ διὰ ξυραρίου, ἂν εἰς ὑπρέτης τοῦ Ζυθοπωλείου τοῦ Δημητ. Μιχαήλ, δὲν ἤρπαξε τὸ ξυράφιον ἐκ τῶν χειρῶν του. Τόρα ἔχομεν δικαίον νὰ κατηγοροῦμεν τὴν Ἀστυνομίαν ὡς ἀνέκονον; Διὰ τὴν φροντίξῃ ν' ἀφαιρῇ τὰ φονικά ὄπλα ἐκ τῶν χειρῶν τῶν φερόντων αὐτὰ ἐπὶ σκοπῷ κακουργίας; Ἀλλ' ἐλησμονήσαμεν ὅτι πρὸ τινων ἐβδομάδων πρᾶγματι εἶδομεν κλητῆρας καὶ χωροφύλακας ν' ἀφαιρῶσι τὰ μαχαίρια τῶν ἀχθοφόρων καὶ λοιπῶν ἐργατικῶν ἀνθρώπων, οἵτινες χρειάζονται ταῦτα διὰ τὰς καθημερινὰς ἐργασίας των καὶ νὰ ῥίπτωσιν αὐτὰ εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνῷ ὤρριλον τούτους μὲν νὰ διατάξωσιν ἵνα μὴ φέρωσι τοῦ λοιποῦ αἰμιχρὰ μαχαίρια ἀλλὰ ἄλλα τινὰ ἀνευ αἰμιχρῆς διὰ τὰς χρεῖας των, ἀπὸ δὲ τῶν τ ρ α μ π ο ῦ κ ω ν νὰ ἀφαιρῶσιν πᾶν τοιοῦτον εἶδος, ἀφοῦ εἰς οὐδὲν ἄλλο πορὰ πρὸς κακούργίαν κρατοῦσιν αὐτὰ. Ἀλλὰ τίς Ἀστυνομός θὰ ἐφαρμόσῃ ταῦτα πάντα εἰς μίαν τόσῳ φιλήσυχον ὅσω καὶ φιλόνομον πόλιν, εἰς πόλιν ἥτις ἐν καιρῷ ἀνωμολιών ἐφρουρεῖτο ὑπὸ 40 μόνον ἀστυνομ. ὁργάνων καὶ οὐδὲν ἀπεικταῖον συνέβαινε. Πῶς δὲ τῶν κατοίκων αὐτῆς μορφωθέντων καὶ μόλις κατὰ 3 χιλιάδας ψυχῶν ὑπερβινομένων τὸν τότε πληθυσμὸν τῆς πόλεως, καίτοι ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητῆρων ὑπερεδιπλασιάσθη, ἐν τοσοῦτῳ τοσαῦτα κατ' ἐκαστὴν συσχετίζονται κακουργήματα, ὥστε ὁ ἀναγινώσκων τὰς ἐφημερίδας τῆς Σύρου θὰ νομίσῃ ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν κατέστη φοβερὰ κακοῦργων. Διὰ νὰ γείνωσιν ὅμως ὅλα ταῦτα ἀπεικταῖα καὶ τὸ κατάλληλον πρόσωπον, ὅπερ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει, ὡς λέγουσιν εἰς Ἑραοῦπολιν, ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ ἐκ τῶν ἐξωθεν ἴσως, ἂν μὴ καταβῇ ἐξ οὐρανῶν. Ὑπομονή! ἀφοῦ ἐν Σύρῳ δὲν εὐρίσκεται ἀστυνομός ἡκιστότερος, καὶ τιμωρότερος

ταῦ νῦν ὑπάρχοντος, διότι ἂν εὐρίσκετο, ἐξ ἅπαντος ἤθελε προτμηθῇ ἀντ' αὐτοῦ.

Ἡ Ἀστυνομία Ἑρμοπολεως καθήκον ἔχει νὰ ἀπαγορεύσῃ τοῖς εἰς τὰ ὑπὸ τὸν Ἅγιον Νικόλαον λουτρὰ προσηρμομένοις νὰ μὴ ἐξέρχωνται αὐτῶν καὶ κολυμβῶσιν ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν περιουσιῶν οἰκογενειῶν ὑπὸ τῶν. Ἐπίσης δὲ ὀρεῖται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὸ ἐκτὸς τῶν λουτρῶν κολυμβήματα εἰς νέους ἡδυνάτας καὶ παῖδας, καθόσον τὰ μέρη ταῦτα δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν ὡς γυμνοπαιδείας, καθ' ὃ ἀκτύλληλα καὶ προσβάλλοντα τὴν δημοσίαν ἠθικὴν. Ἐπίσης θέλει ἀπαγορεύσῃ καὶ εἰς τὸν ἐπιστάτην τῶν λουτρῶν νὰ τρέφῃ δωδεκάδα χοίρων ἐν τῇ οἰκίᾳ του, οἵτινες ἀπολελυμένοι βόσκοντες κατὰ τὴν παραλίαν, γίνονται πρόξενος ἐπιβλαβῶν τῇ υγίαι τῶν περιούκων ἀναθυμιάσεων.

Οἱ ἐντιμοὶ οἰκογενειαρχαί, οἱ ὁπισθεν τῶν φυλακῶν οἰκούντες, τὰς ἀπανθρωποτάτας καὶ ἀναιδεστοτάτας ἀκούουσι καὶ ὁρῶσιν ὅσοις καὶ κακοῦθιαις παρὰ τῶν φυλῶν γυναικῶν, τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπαρκαλύπτως ἀχρημονοῦσιν παρὰ ταῖς οἰκίας των. Ἐπειδὴ ἡ συνοικία αὕτη δὲν εἶναι ὠρισμένη πρὸς κατοικίαν πορνῶν, ἐπειδὴ οἱ συμπολίται ἡμῶν δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς οἴκους των ἐρήμους καὶ κατοικήσωσιν ἀλλὰχρως, ὅπως σώσωσιν οὕτω τὴν ἀπειλούμενην ἠθικὴν τῶν τέκνων των, καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἀστυνομία, ἂν τις δώσῃ πίστιν εἰς τὰ ἐναγγεῖα περὶ αὐτῆς δημοσευθέντα, φαίνεται προστατεύουσα τὰ καταγῶγια ταῦτα καὶ τὴν διὰ τούτων μετὰδιδουμένην εἰς ἐντίμους οἰκογενεῖας κακοῦθιαν, καθόσον ἐγγράφῃ ἤδη ὅτι καὶ φόρον εἰσπράττει παρὰ τῶν πορνιδίων τούτων, εἰς πείσμα τῶν Γενουησιῶν, (εἰσπραττόντων ἄλλοτε ἐν Χίῳ τὸν ἐναντίον τῇ κακοῦθιᾳ ταύτῃ φόρον,) διὰ ταῦτα ἀναπερὶμέθεα πρὸς τὸν κ. Δημαρχον, τὸν κ. Εἰσαγγελέα, τὸν κ. Νομάρχην καὶ παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ λάβωσι τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν περὶ ἀπελάσεως τῶν φυλοδίων γυναικῶν ἐκ τούτου τοῦ μέρους, πρὶν οἱ πολῖται, πάντα χαλινὸν ὑπομονῆς ἀποπύσαντες, ἐπιχειρήσωσι τὸ τοιοῦτον δι' αὐτοδικίας, ἥτις καὶ τοῖς μὴ νόμιμοις εἶναι ὅμως δικαία, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς.

Ἐρωτῶμεν τὴν ἐπὶ τῷ πτωχοκομείῳ Ἐπιτροπὴν, πότε θὰ ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ κακοστύματος, ἀφοῦ τὸ γήπεδον καὶ οἱ λίθοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ πολλοῦ; Αἱ Πάτριαι καὶ αἱ Ἀθηναίαι, αἱ κατόπιν ἡμῶν συλλαβοῦσαι τὴν ἰδέαν συστάσεως πτωχοκομείων, ἀνήγειραν τοιαῦτα μεγαλοπρεπεῖα καταστήματα διὰ συνδρομῶν. Διὰ τὴν καὶ ἡμεῖς δὲν φροντίζομεν νὰ μιμηθώμεν τὰ διαθήματα καὶ τὴν προθυμίαν ἐκείνων;

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀγίου Νικολάου παρακαλεῖται νὰ κατακλείσῃ καὶ αὕτη τὸν παρὰ τῷ ἐπιτροπείῳ τοῦ Ναοῦ ἀπόπατον, ὅστις μετεβλήθη εἰς κοινὸν κοπρῶνα, καὶ γεννᾷ δυσώδη καὶ ἀνυπόφορον ἀναθυμίασιν. Εἶναι δὲ καλὸν νὰ δώσῃ μόνον ἀνὰ μίαν κλεῖδα αὐτοῦ τῆς ἐφημερίδος καὶ τοῖς νεωκόροις, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ὁποίων ἐκτίσθη οὗτος, καὶ νὰ παραγγείλῃ τὸν συνεχῇ καθαρισμὸν αὐτοῦ τοῖς ὑπρέταις τοῦ Ναοῦ.

Τὸ συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικῶν διὰ βουλευμάτων τοῦ ἀπέλυσε τῆς κατηγορίας τὸν κ. Χρ. Τρικούπην, ἀπαλλάξαν αὐτὸν πάσης καταδίκης καὶ κηρύξαν τὸ ἄρθρον του ὡς μὴ ἐπιλήψιμον.

Τὰ ἐν τῷ λιμένι τῆς Κων/πόλεως πλοῖα, ἅτινα θὰ διακίνοισι τέσσαρας μόνον ἡμέρας θέλουν πληρῶναι 4 παρὰ-δες κατὰ τὸν ἄντι 13 τοῦ; ὁποῖους θέλουν πληρῶναι τὰ ὑπὲρ τὰς 4 ἡμέρας σταθευόμενα.

Ὁ φιλογενέστατος κ. Γ. Ζαρίφης δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν Κων/πόλει Ἀ' Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου κ. Κ. Καλλιὰν ἀνήγγειλεν, ὅτι προθύμως διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου 200 ὁθωμανικὰς λίρας πρὸς ἀγορὰν τῶν καταλλήλων τῇ πειραματικῇ φυσικῇ ὁργάνων καὶ πινάκων φυσικῆς ἱστορίας, ἀναγκαιοτάτων πάντων πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῶν τοσοῦτῳ ὠρελίσμων καὶ τερπνῶν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων ὄντων.

Τὰ κακουργήματα τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ Καρλιστῶν τὰ ὁποῖα ἐξήγειραν τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν τῆς Εὐρώπης, ἡνάρκασαν τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν ν' ἀποστείλῃ εἰς τὰ βόρεια τῆς Ἰσπανίας παράλια στολίσκον πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς καὶ ἰδιοκτησίας τῶν ἐκεῖ διακινούντων γερμανῶν, εἰς ἐκ τῶν ὁποίων, ὁ Σμιθ, ἐσρήγῃ ὑπὸ τῶν αἰμοχρῶν Καρλιστῶν. Τὸ παράδειγμα τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἀπομυμνεμένη καὶ ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις ἐθῆκεν ὑπὸ τὴν συνδιάσκεψιν τοῦ κοινοβουλίου τὸ ζήτημα περὶ ἀποστολῆς ἀγγλικῶν στολίσκων εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ.

Ἀπεβίωσεν ἐν Βουκουρεστίῳ ὁ διάτμος ὁμογενῆς Κωνσταντίνος Ἀρσάκης, ἱδρυτῆς τοῦ Ἀρσακείου Παιδευτηρίου, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ὁποῖου ἐδαπάνησεν 250,000 φράγκων. Ὁ μακαρίτης ἦτο γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ Μετσόβου τῆς Ἡπείρου. Γεννηθεὶς τὸ 1789 ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 85 ἐτῶν καταλιπὼν μνήμην ἀθάνατον, Κύριος ἀναπαύσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

Ἐτελεσθῆσε κατ' αὐτὰς ὑπερεδδομικοντούτης ὁ βαρὼν Ἀνσέλμος Ροσχλὴδ, ἀρχηγὸς τοῦ βιενναίου κλάδου τοῦ φερωνύμου τραπεζικοῦ οἴκου. Ὁ βαρὼν Ἀνσέλμος διεδραμάτισε περιφανέστατον πρόσωπον ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς τῆς Αὐστρίας, ἐφ' ᾧ καὶ πολλὰχῶς ἐτιμῆθη, ἀναγορευθεὶς ἐπίτιμος πολῖτης Βιέννης καὶ ἰσοδύναμος μέλος τῆς βουλῆς τῶν ὁμογενῶν.

μων. Η περιουσία αὐτοῦ ἀνέρχεται, ὡς βεβαιώσιν, εἰς ἑξα-
κόσια ἑκατομμύρια φιορινίων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Οἱ δημοκρατικοί, εἰσαγαγόντες πάλιν εἰς τὴν ἐν Βερσαλλίαις
Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τὴν περὶ διαλύσεως πρότασιν, ἠττήθη-
σαν καὶ αὖθις διὰ μικρὰς μὲν πλειοψηφίας, ἀλλ' ὅπως δὴ πο-
τε ἠττήθησαν. Τοιοῦτον τρόπον ἀπεφασίσθη νὰ μὴν ἡ Γαλ-
λίᾳ ἄνευ πολιτευμάτων ἐπὶ ἑπταετίαν, ἐκτός ἂν νομιεθῇ ὡς
πολίτευμα ὁ αὐτοὶ ἐπιπολάζων πολιτικὸς κυκλῶν, ὅστις οὐ-
τε δημοκρατία εἶναι οὔτε μοναρχία, ἀλλὰ κρῖμα παντοίων
δεσποτικῶν διατάξεων, ὧν ὁ κυριώτερος χαρακτηρ εἶναι τὸ
αὐθαίρετον. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἀνα-
βάλλονται προσεχῶς ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν τῷ μεταξύ δὲ τὰ
διαμαχόμενα κόμματα θὰ λάβωσι τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν
νὰ προαλειφθῶσιν εἰς τὸν μέλλοντα κρίσιμον ἀγῶνα.

Φοβὸν ἀλλοθὺς ἐμποιοῦσιν αἱ ἀπὸ Κουέγκας ἀλληλογρα-
φίαι περὶ τῶν ἀπανθρωπιῶν, αἱ διέπραξαν αὐτοὶ οἱ Καρλι-
σταί. Δύο ὥρας διήρκεσεν ἡ ὑπὸ τοῦ δυν. Ἀλφόνσου ἐπιτρα-
πέισα τοῖς Καρλισταῖς λεηλασία, καθ' ἣν οἱ ἐν αὐτῇ τῇ Κου-
έγκᾳ κληρικοὶ καὶ ἀντίπαλοι τῆς κυβερνήσεως ὠδήγουν τὰς
ληστρικὰς συμμορίας εἰς τὴν καταστροφὴν. Ἐκάσταν πολ-
λαὶ οἰκίαι ιδιωτῶν καὶ ἅπαντα τὰ ἀρχεῖα ἐτουφεκίσθησαν
οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ δημοκρατικοῦ στρατοῦ ἠτιμώθησαν γυ-
ναῖκες καὶ παρθένοι ἐνώπιον τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν
τῶν μετεπονήθησαν δὲ καὶ τὰ μοναστήρια εἰς μαμαθιαν-
κοὺς παραδείσους. Ὅπόσῃν τούναντίον μετροπάρθειαν ἐπιδεί-
κνυται καὶ νῦν ἡ ἐν Μαδρίτῃ κυβερνήσις φαίνεται ἐκ τῆς ἐ-
πομένης περικοπῆς τῆς νεωτάτης προκηρύξεώς της. Ἀπὸ ἰ-
σπανικὸν ἔθνος, τὸ οὐδεμιᾶς φειδόμενον θυσίας ὅπως τελει-
ώσῃ τὸν κατὰ ἱσπανιστῶν ἐλεεινότατον καὶ πολυδάκρυον πό-
λεμον, δὲν στέργει βλέπον ὅτι ἡ τῶν ἐχθρῶν του περιουσία,
ἥτις τέως ἐπροστατεύετο ὡς ἡ τῶν φιλοφύλων πολιτῶν,
συντελεῖ εἰς παράταξιν ἀγῶνος, ἀναγκιτίζοντες τὴν δημο-
σίαν εὐμερίαν, καταστρέφοντες τὸ ἄνθος τῆς ἰσπανικῆς νε-
ολαΐας καὶ ἀτιμάζοντες ἡμᾶς ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης. Ἡ δὴ-
μευσις τῆς περιουσίας τῶν ἀνταρτῶν καὶ τῶν τούτοις συνερ-
γούντων εἶναι μέτρον δικαιοτάτου, ὅπερ θὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς
πολυτρόπως καὶ ἀναιτίως παθόντας καὶ πάσχοντας πολίτας.
ἂν οὐ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν ἀρπαγὴν καὶ τὸν
τουφεκισμὸν ὁμῶς; ἂν οὐ, ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν Εὐρώπην
σεβόμενοι, δὲν δυνάμεθα νὰ μιμηθῶμεν τὴν πολεμικὴν μέ-
θοδον τῶν ὑπεναντιῶν, ἀνάγκη τοὺλάχιστον νὰ περιορίσω-
μεν ἐκ τῶν ἐνότων τὰς ἀπανθρωπίας τῶν κηρύσσοντες ὑ-
πευθύνους τῶν κακοεργημάτων τούτων κυριώτερος θιασώτης
τοῦ Καρλισμοῦ, ὡς παραδιδόντας εἰς χεῖρας τοῦ φανατισμοῦ
καὶ τοῦ ἀμαθείας τὰ ὅπλα κατὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρί-
δος;»

Τῇ 27 ἰουλίου ἐγένετο ἐν Βρυξέλλαις ἡ πρώτη συνεδρί-
σις τῆς Διεθνούς Συνόδου πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ ἐν καιρῷ
πολέμου δικαίου, ἀπεδείχθησαν δὲ πρόεδρος μὲν ὁ ῥώσος
στρατηγὸς Ἰορμίν, γραμματεὺς δὲ ὁ βέλγος τμηματάρχης
τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου Βορσγράβε. Αἱ συνδια-
σκέψεις γίνονται τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. Κατὰ τὰς νε-
ωτέραις εἰδήσεσι ἡ Σύνοδος ἀνέβαλε τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς
ἐπ' ἀόριστον, ἕως οὗ ἡ ἐπὶ τούτῳ συγκροτηθεῖσα ἐπιτροπὴ
παρασκευάσῃ τὴν ἑκθεσὶν της.

Ἐν Πρωσσίᾳ ἡ κυβερνήσις καταδιώκει ἀμειλίκτως τοὺς
Παπιστάς. Τὰ τρώπαια τοῦ ἐν τῇ εἰρικτῇ κρατουμένου ἀρ-
χιεπισκόπου κήμτος Λεδοσγρόσκη ζήλωσας ὁ Ποξενίας ἐπί-
σκοπος Ἰκνιζέσκη ἀπήχθη κατ' αὐτὰς εἰς ἄλλην εἰρικήν,
ὅπου θὰ διατρίψῃ μῆνας πεντεκαίδεκα. Ὁ ἐπίσκοπος αὐτός
παρευρέθη εἰς τὴν ἐν Φούλδᾳ σύνοδον τῶν καθολικῶν ἱεραρ-
χῶν, ἠκολούθησεν εἰς τὰ ἔγνη τοῦ Λεδοσγρόσκη, ἔλαβε παρὰ
τοῦ Πάπα μυστικὴν βούλλαν, δι' ἣς ἀνεκηρύσσεται, παρὰ τὴν
θέλησιν καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς πρωσοικῆς κυβερνήσεως, διάδο-
χος ἐκείνου, ἠρνήθη δὲ νὰ παραδώσῃ τῇ πολιτικῇ ἀρχῇ τὴν
ἀλληλογραφίαν του. Συγχρόνως ἐξωρίσθη ἀπὸ τοῦ πρωσο-
ικοῦ κράτους καὶ ὁ ἐν Ποξενίᾳ κανονικὸς, τοποτηρητὴς τοῦ
ἐπισκόπου, διὰ τὴν αὐθαίρετον ἐνάσκησιν πνευματικῆς ἐξου-
σίας, ἣν δὲν εἶχεν ἀναγνωρίσῃ ἡ πολιτικὴ ἀρχή. Ὁ ἐν Βερο-
λίῳ ὑπουργὸς δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν παρανο-
μούντων κληρικῶν, ἀλλὰ πρόθετο νὰ ἀναστειλῇ τὴν ἐπὶ
τοὺς λαϊκοὺς ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν των. Ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ, ἣν
ἐπέστειλε πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρῆγγελεν αὐτοῖς νὰ κα-
ταδιώκωσιν αὐστηρῶς πάντας τοὺς δημοσιογράφους, οἵτινες
πραγματεύονται τὰς τῆς ἐκκλησίας σχέσεις ἐν πνεύματι πο-
λὺμῳ πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, ὅπως ἐξερεθίζωσι τὰ πνεύ-
ματα τῶν κατ' ἀγροῦς ἀπλοικῶν. (Κλειώ).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ.
(Grand Hotel de la Ville).

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. Μωραΐτου ξενο-
δοχεῖον ἡ Ἀμερικὴ, κείμενον παρὰ τῇ πλατείᾳ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ»

Λεουτσάκου, μετεβιβάσθη εἰς τὴν κυριότητα ἡμῶν
ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. ἀπὸ σήμερον
δὲ διατίθεται εἰς χρῆσιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην
τροφῆς ἢ κατακλίσεως ἐν αὐτῷ. Οἱ προσερχόμενοι
θέλουσι μὲν λίαν ὑψηλὰς τιμὰς ἐκ τῶν κα-
θαρῶν καὶ ποικίλων φαγητῶν ἅτινα καθ' ἐκάστην
θὰ κατασκευάζονται ἐν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῆς καθαριό-
τητος τῶν δωματίων, εἰς ἃ θέλει ὑπάρχει ἡ κατάλ-
ληλος ὑπηρεσία καὶ ἡ προσήκουσα περιποίησις.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 25 ἰουλίου 1874.

Οἱ Διευθυνταί
ΠΕΤΡΟΣ ΚΙΒΩΓΟΣ καὶ ΕΜΜ. ΜΠΕΚΑΣ.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Μηχαναὶ ραπτικῆς δι' οἰκογενείας, ράπτρας, ὑπο-
δηματοποιούς καὶ δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν πω-
λοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Καρδίττη.

Ἐνοικιάζεται εἰς μετριωτάτῃν τιμῇ ὁ εἰς θέσιν
Ῥοζιὰ ἀμπελόκηπος τοῦ κ. Γεωργίου Γεωργιάδου
περιέχων δύο οἰκίσκους καὶ διάφορα ὀπωροφόρα
δένδρα.

Αἱ κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Π. Γκλιώνη δύο ἡ-
ποθηκαί, ἐξ ὧν ἡ μία μὲ δεξαμενὴν, ἐνοικιάζονται.
Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸν ἴδιον.

Ἡ παρὰ τὴν συνοικίαν Ποταμοῦ, κειμένη ἰδιό-
κτητος οἰκία τοῦ κ. Ἰωάν. Κελμπερῆ, συγχειμένη
ἐκ δύο αἰθουσῶν, πέντε δωματίων, ἐνὸς ἐστιατο-
ρίου, μαγειρίου, δεξαμενῆς κλπ. ἐνοικιάζεται. Ἡ
διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον.

Ἐνοικιάζονται τρεῖς ἀποθηκαὶ κείμεναι ὀπισθεν
τοῦ Παντοπωλείου καὶ κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ.
Νικολάου Ε. Ἀδάμ. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἡ εἰς χωρίον Μάννα κειμένη ἰδιόκτητος οἰκία
τοῦ ἀποθιώσαντος Ἰωάν. Κουρμαλίδου πωλεῖται.
Οἱ ἀγορασταὶ ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸν Ἰωάν. Παπ-
παδόπουλον, βιβλιοδέτην.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν συνοικίαν Βαπορίων οἰκίᾳ τοῦ
κ. Α. Ταμβάκου ἐνοικιάζεται τὸ πρῶτον ἢ καὶ τὸ
δεύτερον τμήμα· οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν
τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν συνενοηθῆτωσαν μετὰ τοῦ ἰδίου.

Αἱ εἰς θέσιν Σταυροῦ, κείμεναι ἐξοχικαὶ οἰκίαι
τοῦ κ. Ι. Μ. Μαζίου ἐνοικιάζονται. Ἡ διεύθυνσις
πρὸς τὸν ἴδιον.

ΑΓΩΓΗ ΠΑΡΕΜΠΠΤΟΥΣΑ

Ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθῆναις
Ἐφετῶν.

Γεωρ. Ν. Ζωγραφακή, κατοίκου Ἐρμουπόλεως,
κατὰ
Ἰακώβου Ῥουμπάν, κατοίκου Θήρας,
ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Κατὰ τοῦ ἀντιδίκου ἐκίνησα τὴν ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου
1868 ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν
Σύρῳ Πρωτοδικῶν, ἐφ' ἣς ἐξεδόθησαν αἱ ὑπ' ἀριθ. 173
(1868) 895, 295 ἀποφάσεις τοῦ 1869 τοῦ εἰρημένου δι-
καστηρίου.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἤγειρε ὁ ἀντίδικος τὴν ἀ-
πὸ 3 Ὀβρίου 1869 ἔρεσιν του, δι' ἣς ἐζήτει τὴν μεταρρύθ-
μισιν τῶν προκειμένων ἀποφάσεων καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀ-
γωγῆς μου.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἔφεσεως πρὸς με, ἡ-
τοι ἀπὸ τῆς 4 Ὀβρίου 1869 οὐδεμίαν ἐνέργησιν πράξιν ὁ
ἀντίδικος πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δίκης, ἐπῆλθε δὲ ἑατοτε
πλήρης ὁ τῆς ἀνατροπῆς τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης χρόνος. Ἐ-
πειδὴ ἀνατρεπομένης τῆς κατ' ἔφεσιν δίκης ὁ ἀντίδικος ὁ
φείλει νὰ πληρώσῃ καὶ τὰ τῆς δίκης ἐκείνης ἐξοδὰ μου
δραχ. 50.

Διὰ ταῦτα

Καλῶν τὸν ἀντίδικον εἰς συζύτησιν ἐμπροθέσμως ἐνώπιον
τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου ἐξαίτουμαι.

Νὰ κηρυχθῇ ἀνατετραμμένη ἡ κατ' ἔφεσιν τοῦ ἀντιδίκου
δίκη ἡ ὁσῶτα τὴν προσβολὴν τῶν ὑπ' ἀριθ. 173 (1868)
895, 275 (1869) ἀποφάσεων τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, ἐπὶ τῷ τελεί τοῦ νὰ κατασταθῶ-
σιν αὐταὶ τελεσίδικαι.

Νὰ καταδικασθῇ ὁ ἀντίδικος εἰς τὰ ἐξοδα τῆς κατ' ἔφε-
σιν δίκης ἐκ δραχ. 50 καὶ τὰ τῆς παρούσης ὡς καὶ εἰς τὰ
τέλη.

Ἀρμόδιος κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παρούσαν νομίμως τῷ ἐν-

ταῦθα κ. Εἰσαγγελεῖ διὰ τὸν ἐν ἀγνώστῳ διαμένοντα ἀν-
τίδικον καὶ δημοσιευσάτω ταύτην διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομέ-
νης ἐφημερίδος ἢ Ἀπανόπης.

Ὁ Ἐνάγων
Γ. Ν. ΖΩΓΡΑΦΑΚΗΣ.

ΑΓΩΓΗ

Νικολάου Βαλμάδη, κατοίκου Ἐρμουπόλεως,
κατὰ Δ. Μ. Δασκαλάκη, κατοίκου αὐτοῦθι,
ἀγνώστου δὲ διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἀντίδικος ἔμπορος ὧν ἠγόρασε παρ' ἐμοῦ ἐνταῦθα διά-
φορα ἐμπορεύματα τῆς τελείας ἀρσεκείας του διὰ τὴν ἀξίαν
τῶν ὁποίων ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ 16 Ὀβρίου 1870 χρεωστικὸν
γρᾶμματιον εἰς διαταγὴν μου διὰ δραχ. 358 καὶ 35 Β. Δ.
πληρωτέας μετὰ ρ/6 ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως οὖν τόκου 12 0/0
ἀπὸ τῆς λήξεως, ὅθεν μοὶ ὀφείλει ἐν ὅλῳ διὰ τὸ κεφάλαιον
καὶ τοὺς μέχρι σήμερον δεδουλευμένους τόκους δραχ. Β. Δ.
498, αἱ δεον νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ μοὶ πληρώσῃ.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ ἀ-
νωτέρου δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν ἐξαίτουμαι.

Νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ μοὶ πληρώσῃ δραχ. Β. Δ. 498 ἐντό-
κως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως
καὶ τὰ ἐξοδα, ν' ἀπαγγεληθῇ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ κράτη-
σις καὶ νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεστή ἡ ἐκδοθησομένη
ἀπόφασις.

Ἀρμόδιος δικαστ. κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παρούσαν πρὸς
τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώ-
στου διαμονῆς Δ. Μ. Δασκαλάκη καὶ δημοσιευσάτω διὰ τῆς
ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος τῆς Ἀπανόπης. Ἡ
Ἐρμούπολις 15 ἰουλίου 1874.

Ὁ τοῦ ἐνάγοντος πληρεξ. Δικηγόρος
ΜΙΧ. ΑΝΤΥΣΙΟΣ.

ΑΓΩΓΗ

Νικολάου Βαλμάδη, κατοίκου Ἐρμουπόλεως,
κατὰ Ἰωάννου Α. Μαρά, κατοίκου Κύθνου,
ἀγνώστου δὲ διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἀντίδικος ἔμπορος ὧν ἠγόρασε παρ' ἐμοῦ ἐνταῦθα διά-
φορα ἐμπορεύματα τῆς τελείας ἀρσεκείας του διὰ τὴν ἀξίαν
τῶν ὁποίων ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1861 χρεω-
στικὸν γρᾶμματιον εἰς διαταγὴν μου διὰ δραχ. 2.396 καὶ
20 0/0 πληρωτέας μετὰ ρ/6 ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως οὖν τόκου
12 0/0 ἀπὸ τῆς λήξεως, ὅθεν μοὶ ὀφείλει ἐν ὅλῳ διὰ τὸ
κεφάλαιον καὶ τοὺς μέχρι σήμερον δεδουλευμένους τόκους
δραχ. ἀγορ. 6.110 ἢ τοῖς Β. Δ. 5,178, αἱ δεον νὰ ὑπο-
χρεωθῇ νὰ μοὶ πληρώσῃ.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ ἀ-
νωτέρου δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν ἐξαίτουμαι.

Νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ μοὶ πληρώσῃ δραχ. Β. Δ. 5,173 ἐν-
τόκως πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως
καὶ τὰ ἐξοδα. Ν' ἀπαγγεληθῇ προσωπικὴ κράτησις κατὰ τοῦ
ἀντιδίκου καὶ νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεστή ἡ ἐκδοθη-
σομένη ἀπόφασις.

Ἀρμόδιος δικαστ. κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παρούσαν πρὸς
τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώ-
στου διαμονῆς ἀντίδικον Ἰω. Α. Μαρά καὶ δημοσιευσάτω
διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος τῆς Ἀπανόπης. Ἡ
Ἐρμούπολις τῇ 15 ἰουλίου 1874.

Ὁ τοῦ ἐνάγοντος πληρεξ. Δικηγόρος
ΜΙΧ. ΑΝΤΥΣΙΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Δημ. Μπαροῦ
Εἰσηγητὴς Δικαστῆς.

Προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς φαινομένους δανειστὰς τῆς εἰρη-
μένης πτωχεύσεως νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν τὴν προ-
σελῇ Τετάρτην 31 ἰουλίου 1874 καὶ ὥραν 10 π. μ. εἰς τὸ
ἀντιθέριον τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος ὅπως ἐγχειρίσωσιν ἡμῖν τρι-
πλὸν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοῦ ἐλλειπῶν Προστωρινῶν
Συνδίκων.

Ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰς δε-
ούσας τοιχοκολλήσεις καὶ κοινοποιήσεις καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ
τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος ἢ Ἀπανόπης δημοσίευσιν.

Σύρος τῇ 22 ἰουλίου 1874.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. Σ. Γ. ΓΑΛΑΤΗΣ.

Ὁ συντάκτης καὶ υπεύθυνος
Γ. ΚΥΤΡΙΑΚΗΣ.

ΑΔΕΛΦΩΝ ΦΡΕΡΗ. Κείμενον παρὰ τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν, καὶ τῷ Δημαρχεῖῳ.